της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία (ΕΕ L 183, σ. 1) — Ορισμοί των ικανοτήτων και προσόντων των προσώπων στα οποία αναθέτει ο εργοδότης τις δραστηριότητες προστασίας και προλήψεως των επαγγελματικών κινδύνων της επιχειρήσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και το Βασίλειο της Σουηδίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Ιουνίου 2006 — Επιτροπή κατά Φινλανδίας

(Υπόθεση C-249/05)

«Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 28 και 49 ΕΚ — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρα 21 και 22 — Υποχρέωση ορισμού αντικλήτου, μη υπέχοντος απευθείας υποχρέωση καταβολής του ΦΠΑ, στους φορολογουμένους οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο εντός του οποίου ασκούν φορολογούμενη οικονομική δραστηριότητα»

Φορολογικές διατάξεις — Εναρμόνιση των νομοθεσιών — Φόροι κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας — Υπόχρεοι στην καταβολή του φόρου (Οδηγία 77/388 του Συμβουλίου, άρθρα 21 και 22) (βλ. σκέψη 56 και διατακτ.)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 28 και 49 ΕΚ και των άρθρων 21 και 22 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: Έκτη οδηγία του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου

1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Εθνική νομοθεσία επιβάλλουσα την υποχρέωση ορισμού αντικλήτου, μη υπέχοντος απευθείας υποχρέωση καταβολής του φόρου, στους φορολογουμένους οι οποίοι, χωρίς να είναι εγκατεστημένοι στην ημεδαπή, ασκούν εντός της χώρας φορολογούμενη οικονομική δραστηριότητα

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει

1) Η Δημοκρατία της Φινλανδίας, επιβάλλοντας την υποχρέωση ορισμού αντικλήτου στους φορολογουμένους κατοίκους αλλοδαπής οι οποίοι ασκούν στη Φινλανδία υποκείμενη σε φόρο οικονομική δραστηριότητα και οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα με την οποία υφίσταται συμφωνία περί αμοιβαίας συνδρομής των αρμοδίων αρχών όσον αφορά τους έμμεσους φόρους, έχουσα πεδίο εφαρμογής αντίστοιχο προς εκείνο της οδηγίας 76/308/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 1976, για την αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με ορισμένες εισφορές, δασμούς, φόρους και άλλα μέτρα, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2001/44/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουνίου 2001, και εκείνο του κανονισμού (ΕΚ) 1798/2003 του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 2003, για τη διοικητική συνεργασία στον τομέα του φόρου προστιθεμένης αξίας και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 218/92, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 21 και 22 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2001/115/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2001.

2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.